

Domslut

Artikel 5.4 i rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter, jämförd med artikel 146 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1992/2003 av den 27 oktober 2003, ska tolkas så, att den möjliggör för en innehavare av ett varumärke som är föremål för en internationell registrering att, i likhet med en innehavare av ett gemenskapsvarumärke, få till stånd ett ingripande från tullmyndigheterna i en eller flera medlemsstater utöver den där han lämnat in sin ansökan.

(¹) EUT C 247, 27.9.2008.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 juni 2009
— Europeiska gemenskapernas kommission mot
Republiken Österrike**

(Mål C-356/08) (¹)

(Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — Etabliringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Nationella bestämmelser enligt vilka alla läkare med praktik i Oberösterreich är skyldiga att öppna ett bankkonto i en viss bank)

(2009/C 205/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och A. Böhlke, Rechtsanwalt)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 43 EG, 49 EG och 56 EG — Nationella bestämmelser enligt vilka alla läkare med praktik i Oberösterreich är skyldiga att öppna ett bankkonto i Oberösterreichische Landesbank

Domslut

1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG genom att ålägga alla läkare som öppnar praktik i Oberösterreich att ha ett bankkonto i Oberösterreichische Landesbank i Linz, på vilket de ska sätta in den ersättning för utfört arbete som de erhåller från sjukkassan inom ramen för sin yrkesutövning.

2) Republiken Österrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 247, 27.9.2008.

**Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 2 juli 2009
(begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di
cassazione — Italien) — EGN BV — Filiale Italiana mot
Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2**

(Mål C-377/08) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 17.3 a — Avdragsrätt och återbetalning av ingående mervärdesskatt — Tillhandahållande av telekommunikationstjänster — Tjänster som tillhandahålls en kund som är etablerad i en annan medlemsstat — Artikel 9.2 e — Fastställande av platsen för tillhandahållandet)

(2009/C 205/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EGN BV — Filiale Italiana

Motpart: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Corte suprema di cassazione — Tolkning av artiklarna 9.2 e och 17.3 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Tillhandahållande av gränsöverskridande telekommunikationstjänster — Rätt till avdrag för ingående skatt för den som tillhandahåller sådana tjänster, såsom är fallet enligt nationella bestämmelser

Domslut

Artikel 17.3 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den 10 april 1995, ska tolkas på så sätt att en sådan leverantör av telekommunikationstjänster som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, som är etablerad inom en medlemsstats territorium, enligt denna bestämmelse har rätt till avdrag eller återbetalning,